02/01/2020

Μας καθοδηγεί και μας εμπνέει

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης

Μέσα στην κατανυκτική ατμόσφαιρα της Εκκλησίας κατά τον μήνα Δεκέμβριο, εκτός από τα μεγάλα γεγονότα που εορτάζει η χριστιανοσύνη, λαμβάνουν χώρα και κάποια μικρότερα, μεγάλης όμως πνευματικής σημασίας. Ένα από αυτά ήταν και η σύντομη ομιλία του Μητροπολίτη Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης κ. Ανδρέου, στο μνυμόσυνο του προ 25ετίας κοιμηθέντος Μητροπολίτη της ίδιας Μητροπόλεως, κυρού Σεβαστιανού, όπου έδινε το στίγμα της ζωής και της αξιομνημόνευτης εκκλησιαστικής πορείας του μακαριστού, δίνοντας έτσι την ευκαιρία στους πιστούς να αντλήσουν διδάγματα και μηνύματα επί τη ψυχική ωφελεία των ιδίων και των οικογενειών τους.

Παραθέτουμε την ομιλία ως έλαβε χώρα:

Σήμερα, σεβαστοὶ πατέρες καὶ ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, στὶς 6:35 τὸ πρωί, συμπληρώθηκαν 25 χρόνια ἀπὸ τὴν πρὸς Κύριον ἐκδημία τοῦ ἀοιδίμου Μητροπολίτου Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσης κυροῦ ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΥ. Ὅταν τὸν Ἰούνιο τοῦ 1967 ἐξελέγη Μητροπολίτης τῆς Μητροπόλεως αὐτῆς, ἄφηνε μία ἐργασία πλούσια καὶ σπουδαία σὲ ἀποτελέσματα, τὴν ὁποία ἐπὶ 11 χρόνια εἶχε ἐργασθεῖ στὴν Μητρόπολη Ἰωαννίνων. Καὶ τότε εἶπαν κάποιοι, γιατὶ τὸν πῆραν ἀπὸ ἐδῶ καὶ τὸν πῆγαν σὲ μιὰ μικρὴ καὶ ἀσήμαντη Μητρόπολη ; Ὅμως ὁ Θεὸς εἶχε τὸ σχέδιό Του. Σ’ αὐτὴ τὴν Μητρόπολη, τὴν μικρή, τὴν ἀκριτική, τὴν ὀλιγάνθρωπη, τὴν φτωχὴ Μητρόπολη, ὁ Σεβαστιανὸς ἐργάσθηκε ὑπεράνθρωπα, τόσο στὸ κήρυγμα, ὅσο καὶ στὰ Κατηχητικὰ Σχολεῖα, καὶ στοὺς Ἁγιογραφικοὺς Κύκλους καὶ στὴν λατρευτική, γενικῶς, ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας.
Ἀλλὰ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖο, θὰ ποῦμε, ὅτι ἐδόξασε τὸν ἀείμνηστο Ἱεράρχη, ἦταν ὅτι ἀνέσυρε ἀπὸ τὴν περιφρόνηση καὶ τὴν ἀφάνεια τὸ Βορειοηπειρωτικὸ ζήτημα, τὸ ὁποῖο τὸ ἔκανε πρῶτο ἐθνικὸ θέμα. Ἔκανε ὁμιλίες φλογερές. Περιόδευσε, θὰ μπορούσαμε νὰ ποῦμε, ὅλη σχεδὸν τὴν Ἑλλάδα, στὶς μεγάλες πόλεις, μὲ συγκεντρώσεις πολυάριθμες καὶ μετέφερε τὸ δρᾶμα καὶ τὸ κλᾶμα τῶν Βορειοηπειρωτῶν. Βέβαια, αὐτὲς οἱ ἐκδηλώσεις εἶχαν καὶ κόστος γιὰ τὸν ἀοίδιμο. Πέρα τοῦ ὅτι κάποιοι τὸν λοιδοροῦσαν καὶ κάποιοι τὸν ὕβριζαν, εἶχε μεθοδευθεῖ καὶ ἡ ἐξόντωσίς του, ἡ σωματική, δηλ. ἐξόντωσις. Ὅμως, ὁ Θεὸς τὸν φύλαγε γιατὶ εἶχε ἀκόμη ἔργο μπροστά του νὰ κάνει. Ὀργάνωσε δύο Πανελλήνια Συνέδρια Ἐπιστημονικὰ γιὰ τὸ Βορειοηπειρωτικό στὴν Κόνιτσα τὸ 1987 καὶ τὸ 1990.

Ἔγραψε βιβλία, ἔγραψε ἄρθρα. Μὲ λίγα λόγια “δὲν ἔδωσε ὕπνον τοῖς βλεφάροις του “ χωρὶς νὰ μιλήσει καὶ χωρὶς ν’ ἀγωνισθεῖ γιὰ τὸ Βορειοηπειρωτικό.
Ἀλλὰ, βέβαια, οἱ ἄνθρωποι ἔχουμε κάποτε ἕνα τέλος. Καὶ τὸ τέλος αὐτό, ἦλθε στὶς 12 Δεκεμβρίου τοῦ 1994, ὅταν ὁ ἀοίδιμος νοσηλεύετο στὸ Πανεπιστημιακὸ Νοσοκομεῖο τῶν Ἰωαννίνων. Γιὰ νὰ δεῖτε πόσο μεγάλη ἦταν ἡ προσφορά τοῦ Σεβαστιανοῦ, ἕνα μόνο γεγονὸς θὰ σᾶς ἀναφέρω, τὸ ὁποῖο γνωρίζω ἐξ’ ἰδίας ἀντιλήψεως. Ὅταν ἐκοιμήθη καὶ μετεφέρθη τὸ σεπτὸ σκήνωμά του γιὰ ταρίχευση (ὥστε νὰ διατηρηθεῖ 1-2 ἡμέρες γιὰ νὰ τοῦ ἀποδώσουν τὸν τελευταῖον ἀσπασμόν ὅσοι τὸν ἐγνώριζαν καὶ ἀπὸ μακρυά) ἤμουν καὶ ἐγὼ παρών στὸ δωμάτιο ἐκεῖνο. Ἐξετίμησα τὴν προσπάθεια ποὺ κατέβαλε ὁ εἰδικὸς γιατρός καὶ σκέφθηκαμε νὰ τοῦ δώσουμε κάτι ὡς “ἀντίδωρο” τῆς προσφορᾶς του. Παίρνοντας τὸν λόγο τοῦ εἶπα ὅτι “γιὰ τὸν κόπο σας, κάτι θὰ σὰς προσφέρουμε μὲ πολὺ ἀγάπη”. Αὐτὸς ὅμως, ἐξεπλάγη καὶ εἶπε : “Θὰ πάρω ἐγὼ χρήματα γιὰ τὸν Σεβαστιανό. Μὰ, ἄν εἶμαι κάτι σήμερα τὸ ὀφείλω στὸν Σεβαστιανό”. Καὶ ὅλοι ὅσοι τὸ ἀκούσαμε αὐτό, ἐμείναμε καὶ κατάπληκτοι καὶ συγκινημένοι.
Ὁ Θεὸς τὸν πῆρε σὲ ἀκμαῖα ἡλίκία, 72 ἐτῶν ἦταν ὅταν ἔφυγε ἀπὸ τὸν κόσμο αὐτό. Τὸ σχέδιο τοῦ Θεοῦ καὶ οἱ βουλές του εἶναι ἀνεξιχνίαστες. Ὅμως ἡ σκιά του, ὁ λόγος του, τὸ παράδειγμά του, μᾶς καθοδηγεῖ καὶ μᾶς ἐμπνέει, γιὰ νὰ συνεχίζουμε τὶς προσπάθειες, τόσο στὸν ἀγρὸ τοῦ Κυρίου, μὲ τὸ κήρυγμα, τὴν κατήχηση καὶ ὅλα ὅσα προβλέπονται ἀπὸ τὴν ἐκκλησιαστική μας διακονία, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸ Βορειοηπειρωτικό, τὸ ὁποῖο τώρα διέρχεται μία ἐξόχως κρίσιμη φάση.
Γι’ αὐτό, λοιπόν, ἄς ζητήσουμε τὶς εὐχὲς τοῦ μακαριστοῦ Ἱεράρχου, νὰ εὐχόμεθα ὁ Κύριος νὰ τὸν ἔχει κατατάξει “ἐν σκηναῖς δικαίων”καὶ νὰ δώσει ὥστε καὶ ἡ Ἐκκλησία καὶ τὸ Ἔθνος, καὶ ἡ Βόρειος Ἤπειρος ἀλλὰ καὶ ὅλος ὁ κόσμος νὰ γνωρίσουν καλύτερες ἡμέρες, νὰ γνωρίσουν τὴν χάρη τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Ὁποίου ἡ εὐλογία καὶ ἡ δύναμις, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, εἴθε νὰ σκέπει καὶ νὰ περιβάλει πάντας ὑμᾶς. Ἀμήν.